

Jenei Gyula

BÉKEBELI

talán nyár lesz, kora nyár. lehetne pünkösöd is. a ház előtt ül majd a család. három férfi és két nő. thonet székeken. egy asztal körül. jobbról valami bokor, a fal tövében leander fut. a veranda ablakszemlein félrehúzva a függöny, belátni az épületbe, de csak egy félig nyitott ajtó geometriája mutatja magát. az asztalról, amelyet a ház előtt körbeülnek, fehér terítő rojtjai lógnak. minden olyan békebeli. hátul, közepén idősebb, erősen ősülő nő, sötét, világospöttyös ruhában. mellette a férje. szigorú képű, bajszos. öltöny, nyakkendő. erő van a tartásában. elszántság a tekintetében. mintha egy botot szegezne saját mellének. pipaszár lehet. tőle balra, a jobb szélén, nagydarab, kontyos fiatal asszonyság. telt idomai szinte szétszakítják a ruháját. legelől, keresztbe tett lábbal, ültében oldalt fordulva a férje. fehér öltönyt visel, bajszos, cvikkeres úr. mintha nagy lenne rá a ruha. olyan hivatalnokféle. vagy tanár. szomorú, megviselt ábrázatú. ő tekint egyedül a fényképész lencséjébe. de lehet, hogy ő sem, mert cvikkerének kerete félbevágja a pupilláit, s így nem dönthető el pontosan, hová néz. a kép bal szélén hanyag tartással, lábát szétvetve, jobb karját a szék támláján lógatva egy másik férfi ül. a fehér ruhás bátyja. ő lehet a leggyakorlottabb fényképezkedő. nagy szemével átnéz az asztal és a családja fölött. arca szabályos. egyszerre álmatagra és határozottra igazított vonások. a frizura formája, esése vékonyszálú, sűrű hajat sejtet. az asztalon vizeskancsó, kávéscsészék, poharak. mire gondolhat a három férfi és a két nő abban a jól rögzített pillanatban? mi olvasható le az arcukról? a viszonyaikról. vajon az idős úr verte valaha mellette ülő feleségét, a paplányt?, és a kövérkés fiatalasszony, aki még csak huszonhárom éves, rajong a fehér ruhásért, vagy csak elviseli? megcsalja-e később? s hány gyereket szeretnének? a fiatalasszony, tanítónő, talán még

úgy képzei a jövőt, hogy kislányt és kisfiút is szül a férjének, a későbbi tankerületi főigazgatónak. de nem így lesz. kesereghet majd az idősebb úr, hogy hiába van két fia, megszakad a családfa. de most még, abban a kimerevített percben, a ház előtt fényképeztetik magukat. akár boldogok is lehetnének. a bal szélen hanyag eleganciával ülő férfi is megnősül hamarosan, de akkor, ott még nem tudja, kit fog elvenni. még csak levelez a későbbi feleségével. nem tudja, hogy esztendő múlva kitör a világháború, s hogy besorozzák katonának, de a barátai végül elintézik, hogy mégse. hogy hazaengedjék. még olyan a fényképezőgép előtt, mintha romlatlan lenne az egészsége, pedig már rég nem az. még nem tudja, hogy túléli őt az apja és az anyja, s a többiek is, akik az asztal körül ülnek thonet székeken, és pózba merevítik magukat a fotográfus kedvéért. pontosabban azért, hogy a hamarosan elkészülő képen a lehető legelőnyösebben nézzenek ki, s hogy majdani utódaik – akik persze nem lesznek, de ezt még egyikük sem tudja –, szépnek és elégedettnek lássák őket.

Angyalszületés